

noviny brněnských seniorů

Brněnský
SENIOR

Ročník 27 * Číslo 4 * Září 2023 * Cena 10 Kč

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O

BABÍ LÉTO

*Den po dni
je vyzlacen,
spletl se osud snad,
místo aby štětcem
dopracoval obraz
v šedi -
je asi úvěr smutkům
zaplacen - proto
míchá zlato
s mědí.
Je louka
překrásná paleta,
jsme uprostřed
ráje,
ta láska
je odvěta
za
akord nejčistší,
co v srdci
hraje.*

Marie Veselá

LÁZEŇSKÝ OZDRAVNÝ POBYT NA SLOVENSKU V PIEŠTANECH

Pobyt zajistila a pořádala městská organizace seniorů v Brně od 9. 8. do 15. 8. 2023. Většinou se ho zúčastnily ženy. Odjžděli jsme z Brna autobusem a po pěti hodinách jízdy jsme byli ubytováni ve dvoulůžkových pokojích s veškerým příslušenstvím v lázeňském penzionu Alegro. Penzion je starší budova dvoupodlažní s recepcí, jídelnou a veškerým vybavením pro poskytování ozdravných, lázeňských, rehabilitačních procedur, konaných během dopoledne. Strava byla plná penze bufetového stylu s nápoji volně k dispozici bez omezení. Veškerá jídla měla charakter domácí stravy doplněná ovocem, zeleninou a odpolední kávou, koláčem i zmrzlinou.

Strava byla velmi dobrá, že bylo nebezpečí zvýšení naší váhy.

Odpoledne se většina z nás věnovala procházkám podél řeky Váhu do lázeňského města Piešťany. Město spojoval kolonádový most, na kterém je umístěna sedící socha budovatele a zakladatele lázní pana Lud. Wintera. Na konci mostu je umístěna socha muže, lámajícího invalidní berlu, u které se dalo nastoupit na vláček-Piešťanský expres, s kterým byla možnost prohlédnout si celé město se všemi lázeňskými domy a parky. Další možností využití odpoledního volna bylo zaplatit si zájezd do vzdálenějšího okolí. Večery bylo možné trávit při hudbě s pozvanými umělci.

Všichni účastníci ozdravného pobytu byli velmi spokojeni s ochotou a vstřícností personálu penzionu. Také bych ráda poděkovala i městskému výboru seniorů, který mi umožnil se tohoto rehabilitačního pobytu zúčastnit.

Jarmila Bobčíková

OSOBNOSTI BRNA

BORŮVKA, Otakar

* 10. 5. 1899 Uherský Ostroh

† 22. 7. 1995 Brno

český matematik světového významu, vysokoškolský pedagog

„Kdo neumí zacházet s knihou, nemůže být dobrým odborníkem“, byla jedna z pedagogických zásad prof. Otakara Borůvky. Narodil se v rodině učitele a ředitele měšťanských škol v Uherském Ostrohu. Osobnost budoucího vědce formovalo kultivované a harmonické rodinné ovzduší stejně jako prostředí slováckého městečka s bohatým spolkovým životem a krásnou okolní přírodou. Mladší sestra Marie, pozdější učitelka klavíru, vedla bratra k hudbě. Otakar už na obecné škole a v prvním ročníku měšťanky v Uherském Ostrohu patřil mezi vynikající žáky, stejně jako potom na klasickém gymnáziu v Uherském Hradišti.

Matematika byla už tehdy jeho oblíbeným předmětem. Po maturitě studoval ještě na vojenské reálce v Hranicích, vídeňské reálce a Vojenské technické akademii v Mödlingu u Vídně. V roce 1918 byl přijat na obor stavebního inženýrství Českého vysokého učení technického v Brně. Už roku 1919 se stal členem Jednoty československých matematiků a fyziků, o rok později mimořádným posluchačem Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Tam došlo k setkání s vynikajícím matematikem, profesorem Matyášem Lerchem, které určilo vědeckou dráhu Otakara Borůvky. Lerch mu nabídl místo asistenta na Ústavu matematiky nově zřízené brněnské univerzity. Tam také Otakar Borůvka vysokoškolská studia ukončil, roku 1928 se habilitoval a působil jako soukromý docent. Studia si prohloubil na pařížské Sorbonně a v Hamburku. V roce 1934 byl jmenován mimořádným a roku 1946 řádným profesorem Přírodovědecké fakulty MU v Brně (s platností od roku 1940). Současně (1946–1951) externě přednášel na brněnské technice, založil seminář o Matyáši Lerchovi a o diferenciálních rovnicích. Roku 1953 byl jmenován členem korespondentem Československé akademie věd, roku 1965 dosáhl nejvyšší vědecké hodnosti – akademika.

Otakar Borůvka podstatně obohatil rozvoj matematického myšlení svými výsledky v analýze, diferenciální geometrii, algebře a teorii diferenciálních rovnic. V jeho vědeckém díle se odráží historie vývoje české, československé a světové matematiky v několika oblastech. Světoznámá je jeho průkopnická práce z teorie grafů (O jistém problému minimálním, 1926). Rozřešil v ní praktický

problém minimalizace nákladů na vybudování elektrovodní sítě. Je to základní studie v oboru dopravních systémů. Borůvkovo dílo obsahuje významné objevy, které byly dlouhou dobu nevyřešeny. Dokázal využít svých znalostí z jiných oborů k vidění širokých souvislostí mezi různými směry matematického bádání. Ve třicátých letech se zabýval analýzou pojmu grupy. Ukázalo se, že základní pojmy teorie grup lze převést na obecnější algebraickou strukturu, tzv. grupoid (Úvod do teorie grup, 1944 - česky, německy, anglicky a rumunsky, Základy teorie grupoidů, 1960 německy, 1962 česky) Největší část Borůvkových bádání se zabývá studiem diferenciálních rovnic. V roce 1946 založil vědecký seminář k tomuto tématu. Vytvořil globální teorii transformací lineárních rovnic druhého řádu, kterou publikoval ve stejnojmenné monografii (1967 německy, později anglicky). Je autorem knihy Základy teorie matic (1971). Celkem publikoval na 90 původních vědeckých prací. Absolvoval řadu zahraničních přednáškových pobytů (Brusel, Liège, Varšava, Budapešť, Bukurešť, Paříž, Řím, Cambridge, Londýn a další). Stál u zrodu časopisu Archivum Mathematicum, který redigoval, byl dlouholetým hlavním redaktorem vědeckého periodika Spisy přírodovědecké fakulty University J. E. Purkyně v Brně. Významně se zasloužil o rozvoj matematiky na Slovensku, v letech 1947–1958 externě přednášel na Univerzitě Komenského v Bratislavě. Výchově mladých vědeckých pracovníků věnoval prof. Borůvka mimořádnou péči. Vlastní nadšení pro náročný obor dokázal přenést na posluchače. Mezi jeho žáky nebo žáky jeho studentů patří

většina matematiků na českých, moravských a slovenských vysokých školách. Proslulé byly Borůvkovy „matematické výlety“ - každoroční třídní putování studentů-kolegů z Brna, Bratislavy a později i dalších měst po moravsko-slovenském pomezí. Počet jejich domácích i zahraničních účastníků dosáhl časem stovky. O vědeckém významu Borůvkovy práce svědčí řada vyznamenání, poct, medailí a cen (zlatá medaile MU v Brně a Univerzity Komenského v Bratislavě, zlatá plaketa Bernarda Bolzana, čestný doktorát MU v Brně a mnohé další).

Na Masarykově univerzitě působil prof. Borůvka 50 let. V roce 1970 byl přinucen odejít do důchodu. Působil pak

nezištně v Matematickém ústavu Akademie věd, který pomáhal založit.

V roce 1935 se Otakar Borůvka oženil. Vzal si Miladu Grimmovou, dceru profesora brněnské techniky Leopolda Grimma. Byla možná první ženskou absolventkou vysoké školy u nás, získala doktorát filozofie. Z padesát let trvajícího harmonického manželství se narodil syn Otakar (1936) a dcera Yvona (1944). Za okupace prožil Otakar Borůvka dramatickou a nebezpečnou epizodu: V bytě docenta Hruďičky na Křídlovické ulici se scházela skupina vysokoškolských učitelů a poslouchala české vysílání rozhlasu z Londýna. Účastníky těchto setkání postupně pozatýkalo gestapo, prof. Borůvka byl zatčen 27. prosince 1941

a čtrnáct dní vězněn a vyslýchán v Kounicových kolejích. Byl naštěstí propuštěn krátce před heydrichiádou.

Talentedý a pracovitý vědec vydobyl naší matematické vědě světovou pověst.

Po dlouhá desetiletí byl vůdčí osobností brněnské matematiky a patří k nezapomenutelným postavám Masarykovy univerzity v Brně. Roku 1994 mu bylo uděleno čestné občanství města Brna a rodného Uherského Ostrohu. Na jeho počest byla založena Nadace Akademie Otakara Borůvky pro rozvoj matematiky. Je pochován na čestném pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně. Hrob poznáte podle symbolické pyramidy jako náhrobku.

Jana Čipáková

PROCHÁZKOVÁ, Linka rozená Scheithauerová

* **28. 1. 1884 Nové Dvory**

† **21. 10. 1960 Brno**

malířka

Sotva půlroční Linku svěřila ovdovělá matka do péče babičky a dědečka-hajného, aby si mohla najít zaměstnání. Dívka vyrůstala v prostředí empirového zámku Kačina, od malička ovlivněna harmonií ojedinělé architektury a okolní přírody. Velký vliv na ni měla laskavá a moudrá babička. Školu Linka vychodila v Nových Dvorech, dalším zdrojem poznání jí byla zámecká knihovna a bohatá obrazová galerie. Kreslířské schopnosti a působení uměleckého prostředí připravily Lince cestu k budoucí umělecké dráze. Studia začala v průmyslové škole Ženského výrobního spolku v Praze (vedla jí Ema Pechová, sestra Elišky Krásnohorské), odtud přešla na Uměleckoprůmyslovou školu (prof. A. Krostová), v té době

jediné umělecké učiliště přístupné ženám. Konzervativní duch školy jí však nevyhovoval, opustila ji a pracovala v Reisnerově ateliéru. Sblížila se s mladými výtvarníky (Vincenc Beneš, Emil Filla, Bohumil Kubišta, Bedřich Feigl, Antonín Procházka, Zdenka Braunerová, Miloš Marten). Linčin ateliér na Kozím náměstí na Starém Městě se stal místem jejich schůzek a debat, z nichž se zrodilo společné vystoupení na památné první výstavě Osmy na jaře 1907. Linka se výstavy nezúčastnila. Pečovala o těžce nemocnou matku a dávala hodiny. Soustavné umělecké práci se mohla věnovat až od podzimu 1907. Ze společné studijní cesty s Antonínem Procházkou do Berlína se roku 1908 vrátili do Prahy jako manželé. Téhož roku se Linka obrazem Kytice zúčastnila druhé výstavy Osmy jako jediná žena této avantgardní skupiny.

Manželé Procházkovi se nakrátko usadili v Praze, kde se jejich byt opět stal centrem setkávání Osmy a jejich příznivců (F. X. Šalda). Po studijní cestě do Itálie přiměla nepříznivá finanční situace Procházkovy pražský byt opustit. Odstěhovali se do Ostravy, kde Procházka získal místo suplujícího profesora kreslení. Linka převzala veškerou starost o domácnost a opět přivydělávala hodinami. K vlastní tvůrčí práci se dostala jen zřídka. Až do roku 1910 šel Linčin umělecký vývoj paralelně s manželovým (Zátiší s konvicí-1908, Vesnické divadlo, Děti - 1909, Hoch s býčkem - 1911). Kubismus jejich umělecké směřování rozdělil. Linka Procházková neopustila pevnou realistickou základnu své tvorby.

Malovala kytice, zátiší a krajiny podané pastózní technikou v zářivých svěžích barvách. V polovině 20. let, kdy se Antonín Procházka od kubismu definitivně odklonil, se umělecké dráhy obou manželů opět sblížily, Linka si však uchovala osobitý výraz. Po příchodu do Brna (1924) se soustavněji věnuje krajinářství, inspiraci nachází v novém prostředí (Staré Brno, Petrov, Za Pisárkami, Wilsonův les, Vranov) i na cestách do ciziny (Como, Gmundenské jezero, St. Raphael, Mentonský záliv a další). Po pokusech s technikami, které „znovuobjevil“ její manžel, se Linka vrací k olejomalbě a vytváří řadu kytic, zátiší a figurálních kompozic, vynikajících lyrickou jemností a kultivovaným smyslem pro barvu. Příznačné pro její úsilí o umění radostného „svátečního“ obsahu jsou náměty z láskyplného světa dětí, matek a dívek. V roce 1941 vytváří cyklus Jaro, Léto, Podzim, Zima a velkou kompozici Matka. Vážná choroba ji téměř vyřadila z malířské tvorby, věnovala se organizační činnosti mezi umělci (jednatelka Skupiny výtvarných umělců v Brně, předsedkyně krajské pobočky Svazu čsl. Výtvarných umělců). Linka Procházková získala řadu uznání a cen na domácích i zahraničních výstavách (Zlatá medaile a čestné uznání z Mezinárodní výstavy umění a techniky - Paříž 1937, Cena Země Moravskoslezské 1948 a další). Ve svém díle setrvala na půdě smyslového vztahu ke skutečnosti, který je základním rysem celé její umělecké tvorby, v níž se nikdy nevzdálila reálnému životu.

Jana Čipáková

Dne 30. dubna 2023 uplyne 69 let od doby, kdy byly v československé armádě zrušeny pomocné technické prapory. 69 let, kdy konečně vojákům – pétépákům – skončila základní vojenská služba u pomocných technických praporů. Politicky motivované represe byly jedním z typických znaků pounořové doby r. 1948, kdy Československá republika pod vedením KSČ „vykročila na cestu budování šťastných zítřků“.

Technické prapory existovaly v československé armádě již v roce 1948 jako prapory ženijního vojska, silniční prapory. V té době se jim říkalo vojenské výcvikové tábory – VVT. Představovaly odloučené jednotky a jejich vytvoření mělo jediný cíl: izolovat mladé muže povinné základní vojenské služby od ostatních vojáků i společnosti, aby na ně nemohli působit. Patřili totiž mezi tzv. politicky málo spolehlivé nebo přímo politicky nespolehlivé. Pod tento termín šlo zahrnout vše: nevhodný třídní původ – rodina kapitalisty, živnostníka, velký nebo i střední rolník, nevyhovující politické názory, problematičtější příbuzenstvo – emigrace někoho z příbuzných, náboženské smýšlení, vyloučení ze studia. Důvodů pro zařazení k silničnímu praporu byly desítky a v celé řadě případů šlo také i o vyřizování účtů.

Již na začátku roku 1949 připravilo 5. oddělení Hlavního štábu ČSA ve spolupráci s Ministerstvem vnitra Směrnice o evidenci politicky závadných osob. Bylo rozhodnuto, že prověřování politické spolehlivosti branců se stane úkolem Ministerstva vnitra ve spolupráci s přísnými národními výbory, organizacemi KSČ, Národní fronty a ČSM v místě bydliště. Byly vytvořeny výběrové komise, které měly na základě údajů z dotazníku a osobního pohovoru s každým vojákem určit „politicky nespolehlivé“, přidělit jim klasifikaci E a odeslat je k výkonu základní vojenské služby do PTP – pomocných technických praporů. Vojáci neměli být zařazováni k praporům v místě svého bydliště.

Dne 25. dubna 1950 se na post ministra národní obrany dostal, po armádním generálovi Ludvíku Svobodovi, JUDr. Alexej Čepička. Nový ministr začal opravdu zásadním způsobem měnit armádu – usiloval o výstavbu československé armády podle sovětského vzoru.

Dne 12. července 1950 podepsal ministr národní obrany Alexej Čepička

rozkaz o zřízení prvních 8 pomocných pracovních technických praporů. 4 lehké PTP měly velitelství v Mimoni, Svaté Dobrotivé, městě Libavá a ve slovenské Lešti. O 6 měsíců později byly zřízeny 4 těžké PTP v Ostravě – Radvanicích, Horní Suché, Kladně – Libušíně a v Mostě. Tento rozkaz odporoval jak československé ústavě, tak i brannému zákonu navazujícím předpisům. KSČ se za cenu totální destrukce důstojnického sboru podařilo ve velmi krátké době změnit velitelský sbor v armádě. Na místa osvědčených důstojníků nastoupili vedle osvědčených komunistů z náboru také mladí vojáci z povolání, kteří byli vybráni z dělnických a rolnických rodin a urychleně připraveni ve vojenských školách. Při jejich výuce byl důraz více než na odbornou stránku položen na ideologii a politiku, což se negativně promítlo do jejich odborné i morální úrovně.

V útvech PTP k 31. 12. 1950 plnilo základní vojenskou službu 9.900 mužů. Ubytování bylo většinou provizorně v rozporu s platnými řády. Hygiena, stravování i oblečení byly na nízké úrovni. Vojáci byli často vystaveni různým formám šikany a ponižování ze strany velitelů.

Při práci v těžkých PTP a odměňování za práci, konkrétně v hornictví, přišli pétépáci o havířské výhody. Mzdu nedostávali v plné výši, protože se jim odpočítávaly různé srážky. Platili stejně jako vojáci z lehkých útvarů – ubytování, stravu a dokonce i služné. Zhruba třetina srážek připadla na režii vojenské správy. Šlo o formu veřejného okrádání, protože vojáci platili i to, na co měli podle branného zákona a dalších vojenských řádů a předpisů právo: bezplatné ubytování, stravu, služné a kuřivo. Vlastně svou činností dotovali armádu.

První dny, týdny, měsíce práce v dolech byly pro těžké pétépáky opravdu utrpením. Vykonávali fyzicky i psychicky velmi náročné práce, na které nebyli zvyklí, navíc ve směnném provozu. Když se neplnil plán těžby uhlí, byli ve směnách i dlouho přesčas – 10 i 16 hodin – a na regeneraci a spánek bylo málo času. Jejich velitelé jim to ještě „osladili“ zákazem vycházek, dovolených k návštěvě rodiny, nočním poplachem, rozházením osobních věcí apod. Fáralo se i v neděli. To vše mělo za následek velký počet lehkých i těžkých úrazů, včetně smrtelných.

Vinu na tom nesli, jak velitelé útvarů, tak i vedení podniků, protože předpisy o bezpečnosti práce a ochrany zdraví, byly různými způsoby obcházeny nebo přímo nedodržovány. Většina pétépáků vykonávala práce v dole často bez řádného zaškolení, poučení o bezpečnosti práce a nezdělaná bez vybavení ochrannými pomůckami. Stále šikanování, zákazy, nelidská dřina, prodlužování vojenské služby na neurčito vedly u některých vojáků k rozhodnutí ukončit toto trápení sebevraždou.

V listopadu 1953 došlo k první velké reorganizaci vojenských pracovních jednotek – její součástí byla i velká prověrka všech vojáků s klasifikací E. K uvedenému datu bylo 7 pomocných technických praporů reorganizováno na technické prapory. Ti vojáci, kteří byli zbaveni cejchu „politicky nespolehliví“, byli téhož měsíce propuštěni do civilu, ale málo nebylo ani těch, kteří sloužili dál. Mnozí z nich pak podepsali organizovaný nábor do hornictví a stavebnictví. Někdy to byla i podmínka odchodu do zálohy. V armádě však i poté zůstalo v PTP 2.695 mužů s klasifikací E. Protože se v květnu 1954 měly uskutečnit volby do všech stupňů národních výborů a v listopadu do Národního shromáždění a Slovenské národní rady, potřebovala si KSČ vylepšit svůj obraz před světem a československým národem – po všech hrůzných politických procesech a obhlavné měnové reformě.

Dne 21. 4. 1954 politický sekretariát KSČ rozhodl o zrušení klasifikace E, povolání na výjimečná vojenská cvičení a zrušení PTP k 30. dubnu 1954. A tak se konečně zbývajících část vojáků a povolání na výjimečná cvičení, po více jak 44 měsících, dočkala propuštění ze základní vojenské služby. I nadále však zůstávali bývalí pétépáci sledováni komunistickým režimem na pracovištích i v místě bydliště. Setkávali se s ústrky, obstrukcemi a šikanováním.

Nová kapitola života bývalých pétépáků se začala psát na jaře v roce 1968, když se tito kamarádi z vojny sešli 25. května 1968 na 1. shromáždění na pražském Žofíně. Snažili se o založení Svazu PTP, který by usiloval o jejich morální a jinou rehabilitaci. Jejich naděje byly zmařeny příchodem okupačních armád Varšavské smlouvy.

Nová možnost se naskytlá až po listopadu r. 1989. V únoru 1990 se sešli

---

zástupci pětépáků v Průmyslovém paláci na pražském Výstavišti na 2. celostátním sjezdu PTP a rozhodli o vytvoření Svazu PTP s celorepublikovou působností. Nová organizace byla zaregistrována Ministerstvem vnitra 10. května 1990.

Na 1. celostátní konferenci PTP 28. září 1991, která se konala v pražských Emauzích, byl ustaven Český a Slovenský Svaz PTP. K další změně došlo v květnu 1992, kdy na 3. celostátním sjezdu v Brně se jednotná organizace rozdělila na Český, Moravskoslezský a Slovenský Svaz PTP. Jejich činnost zastřešovala Ústřední rada PTP. Svaz byl později přejmenován na Svaz PTP – VTNP (vojenských táborů nucených prací).

Po rozdělení Československa k 1. lednu 1993 se Slovenský svaz osamostatnil a Ústřední rada se stala zastřešujícím orgánem pro Český a Českomoravský Svaz PTP – VTNP. Svaz vybudoval pobočky v oblastech a okresech a vyvíjel bohatou různorodou činnost. Pořádal desítky setkání bývalých pětépáků, setkání s představiteli Ministerstva vnitra a Ministerstva národní obrany. Jezdili se svými manželkami na četné zájezdy, účastnili se besed ve školách, odhalení památníků

a pamětních desek na místech, kde žili a pracovali pětépáci. V současnosti pořádají výstavy včetně putovních a seznamují veřejnost s historií PTP.

Ve spolupráci se státními orgány se Svazu PTP – VTNP podařilo alespoň částečné nápravy křivd. Dočkali se mimo soudních rehabilitací, odškodnění za úrazy a nemoci, dostali příplatek k důchodu, zajištění lékařské péče ve vojenských zdravotnických zařízeních, bezplatné jízdné veřejnými dopravními prostředky, příplatky na lázeňské pobyty. Těchto výhod požívaly i vdovy po pětépácích. Roky utíkaly a utíkaly i roky bývalým pětépákům, a tak se funkcionáři a členové Svazu PTP – VTNP vzhledem ke svému vysokému věku rozhodli ukončit činnost Českého i Českomoravského Svazu PTP – VTNP ke dni 31. 12. 2016. Tento den skončila dlouholetá činnost Svazu PTP – VTNP, jehož členkou jsem byla po dobu 24 roků i já.

Alena Jirgalová

Poznatky čerpány z knihy – Vojáci druhé kategorie aneb Neříkejte jim černí baroni od PhDr. Jiřího Bíla CSc. z roku 2010.

SVÁTEK SENIORŮ

MEZINÁRODNÍ DEN SENIORŮ V ZOO BRNO

Datum a čas: **neděle 1. října 2023** | 9:00-16:00 hod.
Místo konání: **Zoo Brno**
Přihlášení/registrace: není nutná
Vstupné: 10 Kč pro seniory 65+
Organizátor: Zoo Brno a stanice zájmových činností, p. o.,
U Zoologické zahrady 46, www.zoobrno.cz

U příležitosti Mezinárodního dne seniorů připravila brněnská Zoo na tento den vstupné pro seniory za 10 Kč, jízdu vláčkem zdarma a speciální komentované krmení zvířat. Vstup za 10 Kč se týká seniorů 65+ při předložení dokladu.

SVÁTEK SENIORŮ

Datum a čas: **neděle 1. října 2023** | 13:00-16:00 hod.
Místo konání: **Zelný trh v Brně**
Přihlášení/registrace: není nutná
Vstupné: zdarma
Organizátor: Sun Drive Communications, Mendlovo nám. 1 a, Brno,
www.svatekseniou.cz

Na první den v měsíci říjnu připadá Mezinárodní den seniorů. U této příležitosti každoročně pořádáme zábavné a společenské odpoledne - Svátek seniorů. Stejně jako v minulosti se na vás těší známí umělci.

VYŠETŘENÍ PAMETI

Datum a čas: **pondělí 2. října 2023** | 8:00-16:00 hod.
Místo konání: **Diakonie ČCE, Hrnčířská 27, Brno**
Při hlášení/registrace: rezervace telefonicky na č.: 737 218 420
Vstupné: zdarma
Organizátor: Diakonie ČCE - středisko v Brně, Hrnčířská 27, Brno,
www.diakoniebrno.cz

Vyšetření je určeno primárně pro osoby starší 60 let, po absolvování pár testů na místě se zjišťuje, zda jsou potíže s pamětí v normě, nebo je potřeba řešit je s odborníky, příp. je doporučeno, co dělat pro zlepšení paměti. Vyšetření probíhá individuálně.

SeniorPas

BRNO
Zelný trh

1.10.
2023

od 13.00 do 16.00

Svátek seniorů

se Senior Pasy

PROGRAM: **LEONA MACHÁLKOVÁ**
VYSTOUPÍ HOSTÉ ZPĚVUCHTIVÉ DÁMY, DĚTSKÝ SBOR BRNO a další

Doprovodný program od 12.00 do 17.00 hodin.
Vstup ZDARMA, každý návštěvník dostane kávu zdarma.

Kompletní program na WWW.SVATEKSENIORU.CZ
změna programu vyhrazena

FINANCOVÁNO JIHOHRADSKÝM KRAJEM

Jihomoravský kraj

PARTNEŘI PROJEKTU:

REALIZÁTOŘI PROJEKTU:

Záštitu převzal: Mgr. Jan Grolich, hejtmán Jihomoravského kraje.

ZDRAVÍM Z KLUBU SENIORŮ BRNO-JIH

Po prázdninách se opět setkáváme tak jak jsme zvyklí, a to každou středu od 13.30 - 15.30 v našem Kulturním středisku v Horních Heršpicích, který nám na středu zapůjčil p. starosta David Grund, na naše setkávání a povídání.

Tento rok jsme měli 3 krásná výročí našich děvčat-seniorek a to 90 let. Z jedné takové oslavy posílám foto. S děvčaty chodíme, pokud počasí dovolí, na malé procházky, a když nás začnou bolet nohy, tak si u parníku

dáme dobrou kávičku nebo malé pivo. Někteří z nás byli v Sezimově Ústí, mohu všem vřele doporučit. Každý den program, kdo tam byl, všichni spokojeni. Na Den seniorů nám naše městská část připravila kulturní program s občerstvením, zpívat bude oblíbený zpěvák Vladimír Hron, už se moc těšíme. Zúčastnit se může každý senior.

Krásný sluneční podzim přeje

Míla Kordošová

KÁVÉESKA NA VOJTOVĚ ULICI

Příspěvková organizace KVS, zřízená Městskou částí Brno - střed, otevřela před pár lety novou pobočku na Vojtově ulici č.7. Toto volnočasové centrum je místo pro setkávání a aktivní trávení volného času zejména seniorů a seniorek.

Probíhají zde různé kurzy, např. výtvarná dílna, tvořivý ateliér, pohybové aktivity a dále kurzy počítačové, jazykové a trénink paměti. Konají se zde hudební vystoupení i přednášky historické a zeměpisné.

Jako účastnice některých aktivit chválím nejen příjemné prostředí, ale i příkladné jednání zaměstnanců organizace.

V přílehlém parku je možné využít posilovací cvičebné přístroje nebo jen poseďte v klidném prostředí na lavičkách.

JUDr. Jana Mervartová

VÍTE, ŽE

v září 1955 byla v domě na rohu Koliště a Křenové ulice otevřena první samoobsluha s potravinami v Brně? Obchod s potravinami zde byl už v roce 1901 a zásobován byl z koňského povozu. (čip)

SETKÁNÍ V PŘÍRODĚ

Vycházky u září a říjnu 2023

18. 9. 2023 - Štefanikova čtvrť, aut. č. 57 směr Útěchov, výstup rozcestí, vycházka do Ořešína	odjezd	8.53
25. 9. 2023 - Stará osada, aut. č. 58 na konečnou, kolem hřbitova do Mariánského údolí	odjezd	8.52
2. 10. 2023 - Kr.Pole nádraží, aut.č.43 směr Soběšice, zast. Högrova, směr kaplička u sv. Antoníčka, Diviš. čtvrť	odjezd	8.53
9. 10. 2023 - Stará osada, autobus č. 55 směr Mariánské údolí a zpět	odjezd	8.50
16. 10. 2023 - Zastávka Svratecká, tram. č. 1 a 3 kolem řeky Svratky vpravo, k altánku a zpět	odchod	9.00
23. 10. 2023 - Juliánov, konečná tramvaje č. 9, vycházka na Bílou horu a zpět	odchod	9.00
30. 10. 2023 - Milosrdní bratří, zast. tram.č. 2,5 a 6, vycházka směr lanová dráha, Pisárky	odchod	9.00

Odjezdy MHD jsou pouze orientační vzhledem k častým změnám jízdních řádů DPMB.

Termíny setkávání v přírodě Na Střeláku za Antroposem

22. 9. vždy od 14.00 hodin

PRÁVNÍ PORADNA II. POLOLETÍ 2023

pouze pro členy Svazu důchodců, Běhounská 17 • Opět vždy v úterý od 9.00 do 13.00 hodin.

19. září, 3., 17. a 31. října, 14. a 28. listopadu, 12. prosince.

Brněnský senior - Senioři ČR, z.s., MěO Brno, IČO 69706824

Adresa vydavatele: Běhounská 17, 602 00 Brno • Tel.: 545 575 257, mail: svaz.duchodcu.brno@seznam.cz, webové stránky: www.duchodcibrno.cz • Editorka: Mgr. Jana Čipáková, další členové redakční rady: Libuše Gottwaldová, Mgr. Alena Kudličková, Ing. Milena Leichmannová, PhDr. Jana Vrabcová, František Borovec • Redakční uzávěrka 25. 8. 2023, vyšlo 14. 9. 2023 • Uzávěrka dalšího čísla 15. 11. 2023
Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk a sazba: Protis, spol. s r. o., Podolí 115; e-mail: info@protis.cz, www.protis.cz